

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Petites lliçons des de la presó

Sant Jordi comença a albirar-se a l'horitzó amb l'arribada a les llibreries de tota mena de novetats editorials. Com ja ha anat passant aquests darrers anys, l'actualitat política catalana acabarà configurant les llistes de llibres més venuts. Com que, malauradament, el judici s'ha acabat convertint en el nostre pa de cada dia, ara mateix entre els cinc títols de no-ficció amb més èxit n'hi ha quatre que hi tenen alguna cosa a veure: *Tres dies a la presó: un diàleg sense murs* de Jordi Cuixart i Gemma Nierga, *Esperança i llibertat* de Raül Romeva, *Oriol Junqueras. Fins que siguem lliures* de Sergi Sol i *Jo acuso. La defensa en judicis polítics* de Benet Salillas, advocat del president d'Òmnium Cultural. El que ja és més inusual és que això acabi repercutint també en els rànquings de literatura infantil i juvenil. Durant la darrera setmana, i amb

Com ja ha anat passant aquests darrers anys, l'actualitat política catalana acabarà configurant les llistes de llibres més venuts

només tres dies a la venda, aquesta categoria ha estat liderada pels *Contes des de la presó* escrits per l'Oriol Junqueras. La revista *Sàpiens* ja n'havia ofert un petit tast, pocs mesos enrere, en un volum lleuger titulat *Estimats Lluc i Joana*. La nova versió, editada per Ara Llibres, hi aplega més "contes" inèdits, més il·lustracions aportades per diversos artistes i un pròleg de Pep Guardiola. Fixeu-vos que he posat entre cometes la paraula "contes" perquè, de fet, ben bé de conte no n'hi ha ni un. El Junqueras que hi trobem és el divulgador que es va fer conegut per les seves col·laboracions a *El favorit* de TV3 o a *En guàrdia!* de Catalunya Ràdio. Són petites lliçons de disciplines tan diverses com la història, la física, la biologia, l'astronomia o l'antropologia, escrites d'una manera entenedora i didàctica. I ja que hem obert la veda de les cometes, potser les hauríem d'utilitzar també en la classificació "infantil i juvenil": segur que despertarà la curiositat de molts dels pares i mares que el llegeixin en veu alta per fer dormir la canalla.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Llibre meu

Doncs sí, he tret un llibre. Es titula *Sota el barret* i acull una selecció d'articles publicats en aquesta secció, des del 2015 fins ara. La tria l'ha feta Pere Guixà, gran lector. Jo en seria incapaç perquè l'article d'ahir ja em sembla insatisfactori. No em puc rellegir. Per què, doncs, el llibre? Hi ha alguns lectors –pocs i sumament amables– que em reclamen l'antologia i l'editor els vol complaure. Uns altres em suggereixen l'elaboració i publicació d'un llibre inèdit, aproximant a *El nét del pirata*, que vaig presentar fa uns anys. No s'enganyin, no ens enganyem: *El nét del pirata* era en realitat una successió d'articles, només que fets *ex novo*. Aquests altres articles que cada dia vaig confegint componen un dietari. Hi apunto el que veig, el que evoco, el que em suggereix l'actualitat cada cop més inquietant. Els amics més afables, que no sempre són els que millor em coneixen, m'indiquen: "Hauries d'escriure una novel·la." No sé escriure novel·les. Hi ha novel·listes que no produeixen pas cada dia un capítol. Jo escric cada dia el capítol d'un diari volgudament personal.

“Sota el barret” conté una tria dels articles que publico en aquesta secció

La meva aportació a les novetats "literàries" d'aquests dies és modestíssima, gairebé inexistent. *Antologia i novetat* són conceptes que ben mirat s'exclouen. *Literatura* és un excés de pretensió. Jo sé que la venda de *Sota el barret* serà molt limitada. L'interès del lector per coses ja publicades o fins i tot ja llegides és comprensiblement escàs. Llavors: per què l'editor s'anima a reincidir? Fa uns pocs anys ja em va publicar ell mateix *Enamorats de l'Audrey Hepburn*, un altre florilegi d'articles. No va aparèixer a cap rànquing, és clar. Potser si els rànquings es fessin per sota... Per què l'editor

s'anima de nou, dic? No goso preguntar-li-ho. Per què hi torno jo? Només diré que a mi els llibres que apleguen articles m'agraden molt i es troben entre els meus preferits. No citaré autors perquè la modèstia m'impedeix amidar-m'hi.

L'editor havia previst el dia d'ahir per si hi havia algun periodista que em volgués entrevistar. No vaig ser objecte de l'interès de ningú, i ho entenc perfectament. Ve Sant Jordi, l'oferta es multiplica i la meva "obra" no és cap novetat. A més: per què m'haurien de promocionar els diaris que no són aquest? Ni aquest ho ha fet, de moment. Em donen per tan sabut... I encara més: si quan publico l'article de cada dia no organitzo una roda de premsa per anunciar-lo, a què trauria cap organitzar-la quan els articles formen una col·lecció i alguns lectors se'ls saben de memòria?

En Josep Lluch, l'editor, em matarà una altra vegada: "Amb aquesta apatia pretens vendre llibres?" Jo escric per al meu lector. El meu lector sap com soc. Si m'accepta, alguna satisfacció donarà a l'editorial.